

Jn 6,1-15: *1 Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. 2 Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. 3 On pa se je povzpел na goro in tam sedel s svojimi učenci. 4 Blizu je bila pasha, judovski praznik. 5 Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« 6 To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. 7 Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« 8 Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: 9 »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« 10 Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. 11 Tedaj je Jezus vzela hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. 12 Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« 13 Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. 14 Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« 15 Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.*

Pri tej molitvi bomo prosili:

Pri tej molitvi bom prosil, da bi se globlje zavedal, kako je vse božji dar, in da bi začutil globljo hvaležnost do Gospoda za vse, kar sem in kar imam.

Razlaga

Vse je božji dar, tudi vsakdanji kruh, za katerega se sicer človek bori in žal tudi tepe. Ta čudež ni samo stvar preteklosti. Skušnjava to zatrjuje, vendar Kristus je stopil in stopa v naš čas in prostor, v našo zgodovino prav zato, da bi nam povedal, da je prav ta naša vsakdanja, konkretna in materialna stvarnost predmet vere in zaupanja. Naša krščanska duhovnost ni brez kruha (in vina), ne gre mimo potreb vsakdanjega življenja.

Zelo pomembno se je vselej vprašati, kaj je Bog obilno blagoslovil v meni? Recimo tudi v teh dneh misijona. Težko odgovarjamo na to vprašanje. Vselej se nam zdi premajhno, nepomembno, kar smo ali kar imamo in če imamo, ne gledamo vedno na to kot na božji dar.

Med tem, kar človek ima, (nezadostno: pet hlebov in dve ribi) in božjim blagoslovom je vedno veliko nesorazmerje. Če pa to, kar imamo, izročimo v božje roke, bo blagoslovljeno in bo dovolj za vse.

Tisto malo, kar imamo, je izraz naše želje, naše vere in prav v veri tisto malo postane dosti in obenem kot duhovna hrana nam zagotavlja, da nas Bog ne pusti nikoli praznih rok.

Od tega, kar prejemamo od Boga, pa ničesar ne mečimo proč, tudi najmanjših ostankov ne, saj je to izraz hvaležnosti in duhovne modrosti: vse, kar prejemamo od Boga, bo prej ali slej prišlo prav, še posebej v času preizkušnje.

Če v življenju izkusimo, da zmanjka življenjskega soka, tako kot pri mladiki na trti, je zelo pomembno, da skrbimo za našo pripetost na trti, na Kristusu. Duhovne vaje nam gotovo pri tem lahko pomagajo.

Duhovne vaje nam pomagajo, da gledamo na naše življenje s Kristusovim pogledom, z velikonočnim pogledom, tako da tudi stiska ni le stiska, ampak da nas le-ta odpre k odrešenju, ki nam ga Bog vselej ponuja. Če ostanemo le pri stiski, je naše razumevanje življenja temno in uničujoče (to človeka najbolj utruja, ne pa sama stiska).

Jezus Kristus se je dokončno zavezal zate, tudi če sem grešnik. Ne bežimo torej pred Bogom, zaupajmo; Bog je močnejši od zla. Premagal je smrt.